

AVRUPA BİRLİĞİ'NİN HEDEFİ TÜRKİYE'NİN PARÇALANMASIDIR

Aydınlık Dergisi, 26 Aralık 2004

Yıldırım Koç

“Avrupa Birliği'ne girelim mi, girmeyelim mi?” sorusu yanlıştır. “Avrupa Birliği bizi alır mı, almaz mı?” soruyu eksiktir. Doğru soru şudur: Avrupa Birliği, Türkiye'yi bekleme odasında tutarken, Türkiye'nin bütünlüğüne saygılı mıdır, yoksa Türkiye'yi parçalama çabası içinde midir?

Avrupa Birliği'nin hedefi Türkiye'nin parçalanmasıdır. 7 Aralık 2004 günlü gazetelerde yer alan bir habere göre, Avrupa Parlamentosu başkanı Josep Borrell'in, “İstanbul'u tek başına düşündüğünüzde, çok rahatlıkla Avrupa Birliği üyesi olabilecek bir ülke” demiştir. Bu ifadenin arkasında yatan mantık, budur.

Avrupa Birliği Komisyonu'nun 17 Aralık 2004 günlü kararı, diplomatik dille de olsa, gerçek niyeti açıklamaktadır. Ancak, Avrupa Parlamentosu'nun 15 Aralık 2004 günlü kararı, bu niyeti çok daha açık bir biçimde dile getirmektedir.

TÜRK-İŞ tarafından 11 Aralık 2001 günü Cumhurbaşkanımız Sayın Ahmet Necdet Sezer'e sunulan “Avrupa Birliği Kıbrıs, Ermeni Soykırımı İddiaları, Azınlıklar-Bölücülük, Ege Sorunu, Patrikhane, Heybeliada Ruhban Okulu, IMF Programları Konularında Türkiye'den Ne İstiyor?” başlıklı raporu ben hazırlamıştım. Bu raporun hazırlanması sürecinde, Avrupa Parlamentosu'nun Türkiye'ye ilişkin tüm kararlarını inceledim ve ilgili yerleri Türkçe'ye çevirdim. Bu temelde şu değerlendirmeyi yapabiliyorum: **Avrupa Parlamentosu'nun 15 Aralık 2004 kararı, bugüne kadarki kararların en cüretkari, en pervasız ve en terbiyesizidir. Avrupa Parlamentosu bugüne kadarki hiçbir kararında, Türkiye'yi parçalama niyetini bu kadar açıkça dile getirmemiştir.**

Kararda yer alan önemli talepler şu şekilde özetlenebilir:

- Lozan Antlaşması'nda yer alan azınlık tanımının dışında, Türkiye'deki etnisitelere “azınlık” statüsü tanınmalı ve bunların eğitim ve yayın konusunda karşılaştıkları tüm engeller kaldırılmalıdır (paragraf 11).
- Rumların, Ermenilerin ve Lozan Antlaşması'nda azınlık olarak kabul edilmeyen Süryanilerin kendi dillerinde ve inançları doğrultusunda eğitim ve yayın özgürlükleri tam olarak sağlanmalıdır (paragraf 12).
- Genel seçimlerde yüzde 10 barajı gözden geçirilmeli ve “ağırlıkla Kürt partilerinin” de aralarında bulunduğu siyasal güçlerin Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde daha etkili bir biçimde temsil edilmesi sağlanmalıdır (paragraf 21).
- “Türk Hükümeti, silah bırakmayı seçmiş olan Kürt güçleriyle bir uzlaşma sağlamak amacıyla daha aktif adımlar atmalıdır.” (paragraf 31)
- Sürmekte olan reformlar aracılığıyla, ordunun siyasal gücü daha da kısıtlanmalıdır (paragraf 37).
- Ermenilere uygulanan soykırım Türkiye tarafından kabul edilmelidir (paragraf 39 ve 41).
- Ermenistan sınırı en kısa sürede açılmalıdır (paragraf 40).
- Fırat ve Dicle'nin su kaynakları, Türkiye'nin komşularıyla birlikte alınacak kararlar doğrultusunda kullanılmalıdır (paragraf 42).
- Fener Rum Patrikhanesi'nin “ekümenik” niteliği kabul edilmelidir (paragraf 43).
- Alevilik bir azınlık olarak “tanınmalı ve korunmalıdır” ve “Cem evleri dini merkezler olarak kabul edilmelidir.” (paragraf 43)
- Heybeliada Ruhban Okulu “derhal” yeniden açılmalıdır (paragraf 43).
- Türk Silahlı Kuvvetleri Kuzey Kıbrıs'tan çekilmeli, Kıbrıs Cumhuriyeti tanınmalıdır (paragraf 44).

Avrupa Birliği'nin niyetini Avrupa Parlamentosu açıkça dile getirmektir. Bu taleplerin yerine getirilmesi, Türkiye'nin parçalanması demektir. Avrupa Parlamentosu, Avrupa Birliği'ne yeni ülkelerin katılımında mutlaka olumlu oy kullanması gereken bir organdır. Avrupa Birliği Temel Antlaşması'nın 49. maddesine göre, bir ülkenin Avrupa Birliği'ne katılabilmesi, Avrupa Parlamentosu'nda yapılacak oylamada olumlu sonuç alınmasına bağlıdır. Böylesine önemli bir organ bu talepleri böylesine cüretkar bir biçimde dile getiriyorsa, "bazıları gaflet, delalet ve hatta hiyanet içinde" demekten başka birşey yapmak mümkün mü?